Temps Ordinari - Sisè diumenge

Per JosepMB el dl., 10/02/2025 - 00:00

Jr 17,5-8
1Co 15,12.16-20
Lc 6,17.20-26

L'Evangeli d'avui ens presenta 4 Benaurances i 4 avisos formulats amb l'expressió *“ai de vosaltres!*”. Amb aquestes paraules Jesús ens obre els ulls, ens fa veure amb la seva mirada, més enllà de les aparences, més enllà de la superfície, i ens ensenya a destriar les situacions amb la fe. Jesús declara benaurats els pobres, els famolencs, els afligits, els perseguits; i amonesta (renya) els rics, els saciats, els que riuen i són aclamats per la gent.

La raó d'aquesta concreció rau en el fet que Déu és a prop dels qui pateixen i intervé per alliberar-los del seu esclavatge; Jesús ho veu, ja veu la benaurança més enllà de la realitat negativa.

Igualment, l'“*ai de vosaltres!*”, dirigit als qui avui es diverteixen serveix per “despertar-los” del perillós engany de l'egoisme i obrir-los a la lògica de l'amor, mentre estiguin a temps de fer-ho.

La pàgina de l'Evangeli d'avui ens convida, doncs, a reflexionar sobre el significat profund de tenir fe, que consisteix a fiar-nos totalment del Senyor.

Es tracta d'enderrocar els ídols mundans per obrir el cor al Déu viu i veritable; només ell ens pot donar aquesta plenitud tan desitjada i tanmateix tan difícil d'assolir.

Molts, també als nostres dies, es presenten com a dispensadors de felicitat: vénen i prometen èxit en poc temps, grans guanys a l'abast de la mà, solucions màgiques per a cada problema, etc. I aquí és fàcil caure sense adonar-se del pecat contra el primer manament: és a dir, la idolatria, reemplaçant Déu amb un ídol.

La idolatria i els ídols semblen coses d'altres temps, però en realitat són de tots els temps! També avui. Descriuen algunes actituds contemporànies millor que moltes anàlisis sociològiques. Per això Jesús obre els nostres ulls a la realitat.

Estem cridats a la felicitat, a ser benaurats, i ho som des del moment en què ens posem de la part de Déu, del seu Regne, de la part del que no és efímer, sinó que perdura per a la vida eterna.

Ens alegrem si ens reconeixem necessitats davant Déu, i això és molt important: “Senyor, et necessito”. Si com Jesús estem a prop dels pobres, dels afligits i dels famolencs, nosaltres també veurem que també ho som.

També som capaços d'alegrar-nos cada cop que, posseint els béns d'aquest món, no els convertim en ídols per vendre la nostra ànima, sinó que som capaços de compartir-los amb els nostres germans i germanes.

Avui, la litúrgia ens convida una vegada més a qüestionar-nos i a fer sorgir la veritat dels nostres cors.

Les Benaurances de Jesús són un missatge decisiu, que ens empeny a no dipositar la nostra confiança en les coses materials i passatgeres, a no buscar la felicitat seguint els venedors de fum —que tantes vegades són venedors de mort— als professionals de la il·lusió. No cal seguir-los, perquè són incapaços de donar-nos esperança.

El Senyor ens ajuda a obrir els ulls, a adquirir una visió més penetrant de la realitat, a guarir-nos de la miopia crònica que l'esperit mundà ens contagia. Amb la seva paraula paradoxal ens sacseja i ens fa reconèixer el que realment ens enriqueix, ens satisfà, ens dóna alegria i dignitat. En resum, allò que realment dóna sentit i plenitud a les nostres vides.

Que aquest Evangeli, ens ajudi a mantenir una ment i un cor oberts, perquè doni fruit a les nostres vides i siguem testimonis de la felicitat que no defrauda, ??la de Déu que mai defrauda!

ETIQUETES
FELICITAT IDOLATRIA FE